

Vi går mod lyset

På terrassen står denne samling af påskeliljer. Det er tidlig morgen. Påskeliljerne står i skygge, de er faldet sammen af nattens kulde og frost. I baggrunden skimtes lysets komme.

Således også optakt til påske.

Vi står foran den stille uge.

Ugen fra Palmesøndag og frem mod påske.

Med indtoget i Jerusalem palmesøndag var der feststemning, men Jesus vidste hvad der ventede ham. I Getsemane have Skærtorsdag fortælles det, at Jesus var samlet med sine disciple.

Han beder dem våge og bede. Selv går han lidt væk og beder " *Fader, hvis du vil, så tag dette bæger fra mig. Dog ske ikke min vilje, men din*".

Da viste en engel sig fra himlen sig for ham og styrkede ham.

I denne tid mærkes kulden og vores vandring kan trods forårssolen føles som vandring i kulde og mørke. Vi er som mennesker fysisk længere fra hinanden, end vi plejer. Sundhedspersonale i hele verden udfører et beundringsværdigt arbejde for at pleje og trøste. Flere er hårdt presset af stor arbejdsbyrde, mange etiske dilemmaer kommer til syne og troen kan have svære kår. Andre passer job hjemmefra, samtidig med at børnene skal hjemmeundervises. Vi Bedsteforældre må en tid nøjes med virtuel kontakt med børn og børnebørn. Vi lider alle.

Må vi i den stille uge i særlig grad bede som Jesus bad, og må en engel også vise sig for hver af os.

Lyset dukker frem af den frostklare morgendis

*Himmelske far
Omslut du os med din kærlighed,
så vi ikke fortvivler,
men bevarer håbet, midt i denne svære tid.
Lad os mærke at du er os nær,
selv når vi sidder isolerede og ikke kan komme i kontakt.
Lad os se dit kærlige ansigt i alle vi møder
- og må alle, vi møder, se dit kærlige ansigt i os.*

Sogne- og pilgrimspræst Elizabeth Knox-Seith

Ved Nina Kjær Jensen, sygeplejerske og bestyrelsesmedlem i DKS